

egyházi búcsú sokadalmában, betekintettünk a számunkra időnként idegen népszokásokba. Jártunk a konferencia hivatalos kirándulásán, ahol képet kaptunk a híres örmény vendégszeretetről és vendéglátásról.

Közben élveztük a képekhez tartozó, elmesélt emlékeket, anekdotákat. Ezek az élmények megszolgálták, hogy ezt a délutánt erre a programra szántuk.

*Füleki Balázs, társrendező,
a XIII. ker. Örmény Kisebbségi Önkormányzat elnöke*

Egy vidám klubdélután

Augusztus 19-én egy valódi Nyárvégi meglepetésben volt részünk. A II. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat és a Fővárosi Örmény Önkormányzat szervezésében *Mikó István* és *Szabó Anikó* színművészek voltak vendégeink a Fővárosi Örmény Klubban, akik egy vidám esttel leptek meg bennünket. A kitűnő műsor összeállítás, a kánikulai hőség ellenére hallatlan energiával, átéléssel előadott Krúdy, Gábor Andor jelenetek, vidám monológok nagyszerű kikapcsolódást, szórakozást jelentett a közönségnek. Művészeink érezhették a feljük áradó rajongást a szünni nem akaró tapsból, amelyet csak úgy tudtak leszerelni, hogy ígéretet tettek, máskor is ellátogatnak klubunkba egy kicsit elfelejteni a körülöttünk zajló zajos világot.

M

Programajánló

A *Fővárosi Örmény Klub* 2004. szeptember 19-én 17 órakor kezdődik a Magyarok Háza Bartók termében. Műsor: *Piros szív, fehér hó, zöld levél...* Zenés beszélgetés *Mártonffy Miklós* zeneszerzővel, a világhíró szanzenénekesssel.

Az estet a XII. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat rendezi. Szeretettel vár mindenkit Csíkszentgyörgyi-Ficzus Margit elnök.

A Fővárosi Örmény Önkormányzat szeretettel hív mindenkit 2004. október 5-én du. 17.30 órára, az *Aradi Vértanúkra* emlékező estjére a Főpolgármesteri Hivatal Budapest V. Városház u. 9-11. I. emeleti Dísztermébe. A 155 évvel ezelőtt történetekre a nagyváradi Kiss Stúdió Színház *Fényes ég alatt c.* műsorával emlékezünk. Emlékbeszéd, koszorúzás, majd örmény ízekkel szíveslátás zárja estünket.

Dr. Issekutz Sarolta elnök

Igaz történet, amely mesének tűnik

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ember. Fiatalkorában kalandvágyó volt, ezért elment világot látni. Hosszas vándorlás után eljutott Belgiumba. Itt egy bányában dolgozott, szépen keresett, megnősült, gyermekei születtek - jól élt. Egészen addig, amíg egy szerencsétlen baleset következtében elveszítette a szeme világát. Először az egyiket. Aztán a másikat. Mindent megpróbált, hogy visszaszerezze a látását. Nem sikerült. Világtalan maradt. A szemére.

De megszólalt belül a szíve. És azt mondta neki: neked dolgod van ezen a világon. Segítened kell azokon, akiknek szükségük van a támogatásra.

És az ember megkereste azokat a nélkülöző, szegény embereket, akiknek segítségre volt

szükségük. Anyagilag támogatta őket. Abból a pénzből, amit kártérítésként kapott a balesete után.

Teltek-múltak az évek. És az ember rájött, hogy a jövőt kell támogatni, a felnövekvő nemzedéket. A Kárpát medencében élő magyar ifjúság kulturális felemelkedésének a segítségét tűzte ki célul. Elkezdte járni a Felvidéket, Erdélyt, a Délvidéket és az Anyaországot. Megkereste, hol tudja az anyagi támogatását az arra érdemeseknek átadni.

Az embernek elhunyt felesége helyett akadt egy segítőtársa, aki most a felesége, titkára, gépkocsivezetője. Ketten járják a világot és segítenek, ahol tudnak. Abból a pénzből, amit kárpótlásként kapott a balesete után.

Az embernek köszönetképpen okleveleket, elismeréseket adtak civil szervezetek. A legértékesebb a Julianus-díj, a legmagasabb erdélyi kulturális kitüntetés. De ő nem a kitüntetésért, az oklevélért segít, hanem emberségből, szeretetből.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy EMBER! Horváth Vilmosnak hívják. A feleségét Ötves Erzsébetnek. Ismerem ezt az embert. Útitársunk volt a Barangoláson.

2004. augusztus 29.
Csikszentgyörgyi- Ficus Margit

*„Megmondom a titkát édesem a dalnak:
Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat.
Mindenik embernek a lelkében dal van
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépnek. ”*

Babits Mihály

**Tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy
LUKIN LÁSZLÓ**

*2004. augusztus 18-án, életének 79. évében,
rövid szenvedés után elhunyt.*

*Búcsúztatása 2004. augusztus 30-án (hétfőn) 18 órakor Budapesten, a Városmajori Jézus
Szíve Plébániatemplomban tartandó gyászmisén lesz*

*Temetése 2004. augusztus 31-én (kedden) 15 órakor Baján, a Szent Rókus Temetőben lesz, a
római katolikus egyház szertartása szerint.*

*Az országos hírű karnagyot, zenepedagógust, ismeretterjesztőt, tankönyvíró, műfordítói, a
Fazekas Mihály Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium nyugalmazott tanárát, Baja város
díszpolgárát
az Oktatási Minisztérium, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és Baja város saját
halottjának tekinti.*

*Gyászolják:
felesége, gyermekei, unokái, rokonai és tisztelői.*

Lapzárta után érkezett

Szongoth Jánosné, született Szalai Margit

életének 84. évében

2004. szeptember 1-én elhunyt. Temetéséről később történik intézkedés.

Emléküket kegyelettel megőrizzük!